

Kaija Koo, Alan Jo Unohtaa

On siit vuosia, kohta 10
kun kevn korvilla
sin kuihduit pois
testamentiisi jtit lupauksen
saan sinut unohtaa, mutta en tahtois
kun sua m mietin se satuttaa
en paljon uskalla sua muistaa
I suutu, min alan jo unohtaa

Mun tytyy tunnustaa
en jaksa muistaa
ehitiik ohimoillas olla vhn hopeaa
sun leipomasi leivn tahdoin pakastaa
heikkoina hetkinni, voin sit maistaa

Kun sua m mietin se satuttaa
en paljon uskalla sua muistaa
I suutu, min alan jo unohtaa
mihin ikin teenkin m matkaa
joka soluni sinut muistaa
anna siunauksesi sinut jo unohtaa

En ollut kokenut m mitn kauniimpaa
kun s tulit ja s sait mut kukkimaan
sun syksy saapui vain ennen aikojaan
voi luoja kuinka sua kaipaan
on riviivas jo vhn haalenneet
kehoista vieraista sut yritin lytyy
muistikuvani paljon on vaalenneet
s silti kuljet kanssani tt elm

Kun sua m mietien se satuttaa
en sinulta saa rauhaa
en uskalla kovin paljon sua muistaa
mihin ikin teenkin m matkaa
joka soluni sinut muistaa
anna siunauksesi sinut jo unohtaa
saanko siunauksesi sinut jo unohtaa